

Körmös

Becsüljük meg a Melléolvasókat! Szapora népség az övé, de mert rövidke életű egyedekből áll, mégis kevés van belőle. Virtuálisan képeznek csak tömeget – egyedül is lehetnek hatan –, ott tolonganak minden fórumon, rotáción, belakják az éter hullámaid, telefonálnak és bunkós bottal állnak az utcasarkokon. Létezésük sajátos eleme a többszámúba oltott egyes szám, illetve fordítva. Áthatják egymást, alfelüket mutogatva behajolnak a jövő időbe, csontos kis könyökükkel tolakodnak, és hatékonyak, mint egy vírus. De becsüljük meg őket. Tőlük megtudhatjuk, hogy a szövegeinkben mit kell másként érteni, s milyen értelmezések talapzatára fognak minket egyszer majd állítani. A Melléolvasó szövegfejtése iránymutató, és mint sós talajt a sóvirág, jelzi a társadalmi anomáliákat. A melléolvasás nem a szöveget mívűsíti, hanem a Melléolvasót, de arra mégis alkalmas, hogy zavart okozzon, s erre a zavarra hivatkozva elkezdődjön a szövegirtás – ha nem vagyunk észnél. De észnél vagyunk. Tudjuk mi a jó, mi a rossz és mi a kétes. Tudjuk, mi a helyzetjelentés, és van annyi humorérzékünk, mint egy számítógépes programban a szöveg-szerkesztőnek.

A Melléolvasót arról lehet felismerni, hogy a saját értelmezését kényszeríti a szövegre, két sziklevéllel csírázik, hószakadásban bontogatja szirmait, és hominida.

Géni János